

Bilag 6.

ARBEJDERFORSIKRINGSRAADET.

*København B., den 5. September 1923.***Raadhuspladsen 77.***Til Indenrigsministeriet.*

Ved Skrivelse af 18. Juni (J. Nr. 232/1923) har det høje Ministerium begæret sig Raadets Ytringer meddelte i Anledning af den hermed tilbagefølgende Skrivelse af 9. Juni, hvori Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg andrager om, at der ved Ulykkesforsikringslovens Revision maa blive søgt gennemført en Ændring af Lovens § 40. |

I Skrivelsen gøres opmærksom paa det formentlig ubillige i, at hele den Pension, der i Anledning af et Ulykkestilfælde tillægges Tjenestemænd, som endnu ikke har opnaaet en af Ulykkestilfældet uafhængig Ret til at faa Afsked med fuld Pension paa Grund af Alder, kommer til Afkortning i den Erstatning, som i Henhold til Ulykkesforsikringslovens § 32, jfr. § 40, 1. Stk. kan tillægges den tilskadekomne.

Forinden Ministeriet ved Skrivelse af 15. Oktober 1921 (J. Nr. 4—11/1921) traf den Afgørelse, at der tilkommer en tilskadekomne Tjenestemand Ret til fuld Erstatning efter Ulykkesforsikringsloven, hvis han paa Grund af Alder har opnaaet en af Ulykkestilfældet uafhængig Ret til at faa Afsked med fuld Pension, var Raadet af den Opfattelse, at enhver Pension, der tillagdes en Tjenestemand, hvis Afskedigelse foranledigedes ved Ulykkestilfælde, maatte afkortes i Erstatningen.

Ovennævnte Resolution medfører, at for de Tjenestemænd, der opfylder ovennævnte Betingelse, kommer ingen Del af Pensionen i Bæragtning ved Erstatningsudmaalingen, medens hele den for Statens Midler tilvejebragte Del af Pensionen i Henhold til Ministeriets Resolution af 6. Februar 1922 (J. Nr. 4—11/1921) kommer til Afkortning i Erstatningen for alle andre Tjenestemænd.

Raadet er med Fællesudvalget enigt i, at en saadan Ordning i adskillige Tilfælde maa føles som en Ubillighed, navnlig for de tilskadekomne, der ikke opfylder Betingelsen i Ministeriets forannævnte Resolution, men som har en saa lang Tjenestevalder, at de ved Afskedigelse paa Grund af en dem utilregelig Aarsag — ogsaa hvor det drejer sig om anden Afskedigelsesgrund end Tilskadekomst i Tjenesten, f. Eks. Sygdom eller Tilskadekomst udenfor Tjenesten — har Krav paa højeste Pension.

Raadet tillader sig at indstille, at man — saafremt man maatte formene, at en Ændring af de i Praksis gældende Regler ikke vil kunne foretages ad administrativ Vej — ved den kommende Lovrevision søger gennemført en Ændring af Lovens § 40, gaaende ud paa, at kun det Beløb, hvormed Pensionen paa Grund af Tilskadekomsten er forhøjet udover den Pension, der svarer til Tjenestealderen, bliver at fradrage i den Erstatning, der i Henhold til Ulykkesforsikringsloven tillægges den tilskadekomne.

Man skal tilføje, at det vilde være ønskeligt, om der samtidig kunde træffes en Ordning, hvorved det blev udelukket, at en Tilskadekomst erstattes baade med Invaliditetserstatning og Tilskadekomstpension, hvilket efter de nu gældende Regler kan finde Sted, hvis Pensioneringsspørgsmaalet først rejses efter, at Erstatningen er udbetalt.

Det vil formentlig være mest praktisk, at den nærmere Ordning træffes ved kgl. Anordning i Henhold til Lovens § 2, og det vilde da være ønskeligt, for at der kunde indføres en tilsvarende Ordning for Kommunernes Vedkommende, at der i Lovens § 2, 2. Punktum efter Ordene »af Staten« indføjedes »og Kommunerne«.

Philipsen.*Dam.*